

Внезапно, въ въздуха като мълния прѣмина нѣкаква сѣнка, всрѣдъ тишината се раздаде плѣсъкъ отъ можщи крилѣ и странно шипение.

Когато младата жена бързо се обърна при този шумъ, видѣ грамадниятъ орелъ да се издига отъ полянката. Обхваната отъ студенъ ужасъ тя скочи на крака. Хищната птица държеше въ ноктитѣ си нейния младенецъ и съ втораченъ погледъ жената, въ продължение на една секунда, можеше да слѣди какъ неизмѣримото въздушно пространство синѣеше между дѣтето и земята.

Дивъ, безуменъ ужасъ облада майката. Тя се хвърли къмъ кафеза, измъкна отъ него младото орле и, безъ да обръща внимание на това, че то я драскало и кълвало по главата и лицето, тя съ викъ и ридание го държеше съ двѣтѣ си ржцѣ, като го издигаше на горѣ.

Орлицата-майка за една минута се спрѣ въ въздуха и всѣки пжтъ, когато махваше съ крилѣ за да се задържи неподвижна, жената виждаше ясно дѣтето, какъ то въ своитѣ пелени като червей висѣше въ ноктитѣ на хищника.

Изведнажъ, стори ѝ се, че птицата почва да се спуска. Съ затаенъ дъхъ тя слѣдѣше какъ птицата дѣйствително плавно се спускаше отново къмъ полянката. Въ този моментъ жената пусна отъ ржцѣтѣ си младото орле и като безумна се хвърли къмъ своето дѣте, а орлицата хвана своето орленце и литна въ въздуха.

Въ отчаянието си, двѣтѣ майки се разбраха.
